

CONSTIINTA

ORGAN AL GARZEI CONȘTIINTEI NAȚIONALE DIN ROMÂNIA

Iași, str. Alexandri No. 3.

APARE ODATA PE SAPTAMANA JOIA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
IAȘI, Str. V. Alexandri No. 3.

ABONAMENT

Un an	Lei 16.00
Sase luni	8.00
Trei luni	4.00

Cui dăm votul?

Intre preocupările inerente calității de cetățean se numără și cele de ordin politic.

Importanța lor este evidentă cu deosebire în acest timp, ce constituie epoca de pregătire a alegerilor, de oarece acum e vremea când fiecare cetățean trebuie să-și pună următoarea problemă: cui își va da votul său?

Il va da candidaților, care reprezintă un partid, sau îl va da acelora, pe cari îl va alege din toate grupările politice?

Problema prezintă un interes deosebit și merită să fie cercetată.

Pornind dela această considerație, vom examina chestiunea în mod obiectiv, având totodată convingerea, că în acest chip aducem un folos cititorilor.

Sunt o serie de motive, care te fac să înclini spre părerea, că e bine să votezi candidații unui singur partid.

În adevăr, un partid politic are la baza sa un program, pe care își ia sarcina să-l realizeze; are apoi anumite principii, în conformitate cu care, partidul hotărăște să-și desfășure activitatea sa ca grupare politică.

Un partid politic cuprinde în sânul său un număr de oameni, cari își dau siguranța că programul și principiile politice ale partidului au fost rezultatul unei serioase colaborări și pînă la urmă din partea acestora, iar pe de altă parte îți oferă garanția, că partidul își va putea aplica programul său politic.

În fața unei asemenea situații, fie care ne putem întreba, care program și principiile cărui partid politic ne satisfac pe deplin.

Și atunci în mod firesc ne vom apleca de partidul, care ne convine mai mult, vom face parte dintr-unul și, în consecință, vom da votul candidaților partidului, cărui îi vom aparține.

Acestea ar fi în chip rezumativ motivele, care te-ar putea determina să votezi candidații unui anumit partid.

Privită din alt punct de vedere, problema poate căpăta o soluție cu totul deosebită de cea de mai sus.

În adevăr, plecând dela considerația, că oamenii desțoinici trebuie să preferiți înaintea tuturor celorlalți și dela constatarea, că aceștia se găsesc răspăriți în diferite grupări politice, în mod logic ești condus la o selecție, alegând de pe toate listele pe cei cari ți se vor părea că merită să fie votați.

Considerații hotărâtoare motivează o asemenea procedură.

Trebuie să votezi oamenii, iar nu programele, care pot rămânea literă moartă ar fi una din aceste considerații. O altă ar fi de ordin psiholo-

gic: selecționarea satisface cerințele sufletului nostru, care vrea să dispună în ori și ce acțiune de cât mai mare libertate. Votezi pe cine vrei, iar nu pe acei pe care ți-i impune partidul.

Iată, deci, că ar fi motive să părăsești prima soluție a problemei ce examinăm și s'o adopți pe a doua precum ai motive să accepți pe cea dintâi și să respingi a doua soluție.

Discutând problema în mod teoretic n'am ajuns la nici un rezultat mulțumitor.

Rămâne acum să discutăm mai de aproape problema, care ne preocupă, coborându-ne la realitatea faptelor. Vom ține seamă deci de situația actuală a țării și de rolul excepțional al viitorului parlament și în lumina acestor fapte vom cerceta chestiunea ce ne interesează pe cine votăm?

Ne aflăm în epoca premergătoare alegerilor, din care va ieși noul parlament al României. Evenimentele actuale dau acestei mari adunări legislative o importanță covârșitoare pentru poporul românesc.

El va avea rostul de a se pronunța asupra politicii, pe care trebuie să o facă țara în afară și de a elabora legile, care să tindă la o cât mai bună stare în lăuntrul țării.

Implinirea acestor două sarcini grele reclamă acestui corp legiuitor o calitate: aceea de a cuprinde într-unul oameni capabili să găsească cele mai înțelepte și mai bune soluții pentru toate chestiunile, pe care viitorul parlament va fi chemat să le rezolve.

Se vor găsi mulți cari să discute diverse chestiuni sociale și politice și să propună fel de fel de soluții. Dintre toți aceștia pe noi nu ne interesează nici cei ce-și aprijină afirmațiunile lor pe motive de ordin sentimental, nici acei ce-și bazează opiniunea lor pe convingeri personale sau pe argumente de imprumut.

Pe noi ne interesează unul singur: acela care, când vrea să ne arate, cum ar trebui să fie schimbarea lucrurilor ca să meargă mai bine, cercetează chestiunea în chip minuios și ne da ca soluție, pe aceea care reprezintă concluzia, la care s'a oprit și știința din domeniul căreia face parte chestiunea și care ar satisface tot odată nevoile, ce o reclamă, mai bine decât ori care alta.

În asemenea împrejurare, condițiunea, pe care trebuie să o împlinească niște buni reprezentanți în parlament este următoarea: cunoașterea temeinică a problemelor de interes social și a soluțiilor recomandate de știință și reclamate de nevoile respective.

Aceasta ar fi, în parte, criteriul, de care să se conducă alegătorii în de-

osebirea candidaților valoroși, de ceilalți care nu se pot bucura de această considerație.

Problema nu se rezumă numai la acest lucru.

E un fapt recunoscut de toți, că nici unul nu putem cunoaște în chip satisfăcător ori și ce fel de chestiuni. Fiecare dintre noi cunoaștem mai bine acele lucruri, cu care ne-am ocupat mai multă vreme.

Un profesor cunoaște mai bine chestiunile referitoare la școală, un doctor va cunoaște mai bine chestiunile de ordin sanitar, agricultorul se va pricepe mai bine la lucrurile, care privesc ocupația sa, învățătorul preotul, avocatul, etc. cunosc fiecare în parte mai bine chestiunile, care interesează genul lor de activitate. În consecință și problemele ce se vor prezenta adunării legislative fiind variate, vor trebui rezolvite de cei mai competenți, după natura lor: cele de ordin sanitar vor trebui soluționate cu precădere de medici, cele referitoare la școală vor fi examinate cu precădere de profesori și așa mai departe.

De aici se vede necesitatea ca toate clasele sociale să fie reprezentate spre a avea cine să le cerceteze nevoile lor.

Pe lângă acest motiv mai este și un altul care cere ca un parlament să întrunească în sânul său elemente reprezentative ale tuturor claselor sociale.

În adevăr, pornind dela considerația că într-un parlament trebuie reprezentate interesele tuturor și că fiecare este cel mai bun păzitor și cunoscător al drepturilor și intereselor sale, ajungem la concluzia că fie care clasă să-și aibă reprezentanții săi în parlament, unde prin aceștia, ea va fi cea mai bună păzitoare și cunoscătoare a drepturilor și intereselor sale.

În acest chip a stabilit până aici două lucruri: alegătorii, când își vor exercita drepturile lor de vot, trebui să observe ca acei candidați care vor fi aleși:

1) Să aparțină tuturor claselor sociale.

2) Să fie cei mai bine pregătiți din aceste clase sociale.

(Urmare).

S. B.

Teatrul Național

Reprezentările teatrale la București, mai ales, abundă. La Iași ca și în orice colț de provincie se abate din când în când câte o trupă de actori ambulanti, porniți să speculeze gustul unui public, care nu știe să ceară ecia ce-i trebuie și care, mai puțin încă, nu știe să respingă cu indignare ceea ce, deși vătămător, i se oferă.

Încep să fie prea îndepărtate zilele, când s'a dat la Iași câte o reprezentație, după care să nu-ți fi părut rău nici după bani, nici după timp și care să te fi scutit de indignare.

„Artiștii” care s'en prezintă sau cari se anunță, cu reviste sau chiar și cu opere, pare că nu urmăresc alt scop de cât să promoveze corupția.

Fără îndoială, ieșenii sunt dornici de teatru, dar vor și să-și înfrângă nerăbdarea de a avea teatru de artă, de educație și moralitate, înaintea ori căruia debut de seară de prost și nesuferit gust.

Desigur teatrul este foarte necesar; oăci după școală, neîncăpătoare și care multora, foarte multora nu le-a fost de folos, pentru că au rămas străini de dăoasă; după țigăria din ce în ce mai rar cercetată; după armata, de neajunsurile, căreia nu trebuie să vorbim ca că nu fie supărată... după toate acestea teatrul—și la primul rând și cu deosebire Teatrul Național—este instituția de artă, de cultură și educație.

Așa dorim, așa ar trebui să fie. Dar de fapt și despre teatru avem multe de spus. Artiștii noștri porcă au perdot din vedere adevăratul scop al teatrului, scoborându-l la treapta, de bună seamă inferioară, a distracției, care, pentru a corespunde gustului și simțurilor „moderne”, trebuie să fie cât mai grosolană și mai brută. „Artiștii” noștri se complac în alegerea pieselor în care sunt zugrăvite scene de cea mai răspingătoare indecență morală, se întrec să debu-

teze glume originale de prost gust acolo unde nu-și știu rolul, artiștii denaturează până la jocurile naționale, de țară, amplificându-le cu salturi de picior desguștătoare, dar nu se gândesc un moment la piese prin care să atragă teatrului meritul, care e și scopul lui, de a fi contribuit la o educație socială sănătoasă și la o moralitate puternică, de lipsa cărora suferă atât de mult societatea noastră.

Vom da toată aprobarea și încurajarea artiștilor când vor merita; dar vom protesta cu tărie și-i vom împedca de va fi nevoie, când, în opera socială, în loc să clădească vor încerca să dărâme.

S'a dărâmat destul, să mai și clădim!

Și dacă nu vom fi ascultați de întreprinzătorii comerciali de teatre—cu toate că un public puțin mai pretentios în gusturi, ar putea-o cere și acestora,—cel puțin Teatrul Național îl cerem ca să aibă toată grija pentru onestitatea lor, având mereu în vedere adevăratul și înaltul lor scop, îmbogățind repertoriile lor cu piese cu caracter moral și educativ și alegând și angajând adevărați artiști, cari să știe să dea adevărata viață rolurilor ce îmbracă.

Și în deosebi, sperăm că Teatrul Național din Iași, care în privința aceasta, are unele merite deosebite, va înțelege necesitățile ce am arătat și nu va permite să se reprezinte—ca în București—pe scena sa stupidități ca „Una dintr-o mie” sau „Pisică pe orez”, și altele de felul lor, „bune” pentru orice societate de depravare, dar contra țării va protesta ori cine are bun simț—cum a făcut o bună parte din presa bucureșteană, în frunte cu „Neamul Românesc”, în asenti-mentul căreia auzim și noi.

Const. D. Vasiliu.

Manifestul „Gărzi Conștiinței Naționale

pentru procesiunea religioasă de la 14 Oct. st. v.

Frați Creștini,

Războiul a adus cu sine suferință puternică în marea clădire a statului nostru. Pe lângă pierderea a sute de mii de vieți omenești, a trebuit să suferim lovituri nelegiuite din partea dușmanilor, cari au căutat să ne zdrobească sufletește. Din această cauză, în zilele cele mai mărețe din câte le-a trăit neamul nostru, am văzut desfășurându-se în fața ochilor noștri și cea mai sălbatică dorință de a ne vedea copleșiți. Dușmanii din toate părțile se silesc să năruie ceia ce noi cu prețul atâtor jertfe am dobândit. A ne lăsa orbiți de gloria câștigată pe calea armelor, însemnează a renunța noi înșine la ceia ce am clădit până acum.

O renaștere materială, dar mai ales sufletească e necesară. De aceea, grija noastră se îndreaptă spre paza și întărirea credinței strămoșești și reinvierea bunelor deprinderi în care an adormit părinții noștri.

Și grija noastră e cu atât mai mare, cu cât astăzi credința este mai amenințată, iar obiceiurile curate parăsite.

Să privim o clipă în jurul nostru și vom vedea:

Unde sunt vremurile când Românul nu începea nici un lucru fără să-și ridice mai întâi mintea la Dumnezeu?

Unde sunt timpurile când în zilele de Duminică și sărbători, creștinul nu avea altă grija mai mare decât închinarea către bunul Dumnezeu și petrecerea în cugetări și simțiri alese și sfinte?

S-au trecut acele vremuri, înmormântând cu ele multe din lucrurile bune cu care au trăit străbunii noștri. Astăzi, în zilele de sărbători, Bisericele sunt aproape goale, pe când piețele publice și localurile de petreceri vinovate, gem de mulțimea celor care aici își caută fericirea.

Conducătorii țării se silesc să sădească prin legi respectul față de cele sfinte, dar orice încercare va fi zadarnică, până când noi înșine nu vom căuta să întărim deprinderile bune pe care le avem și să înlăturăm pornirile pătimase. Când ne vâd streinii că prețuim atât de puțin tot ce e românesc și sfânt, ei voiesc să ne silească să respectăm o credință și o limbă care nu e a noastră, mai mult ca pe cea în care ne-au născut. De aceea:

Ca un mijloc de înaltare, mai presus de grijile și ocupațiile zilnice și spre semn că simțirile curate și sfinte nu s-au stins cu totul din inimile noastre, „Garda Conștiinței Naționale din Iași”, a hotărât organizarea unei procesiuni religioase în ziua de 14 / 27 Octombrie (Cuvioasa Paraschiva).

Plecarea va fi de la Mitropolie după slujba Duminicească de dimineață.

Toate societățile românești din Iași cu drapelul în frunte și toți bunii creștini, cari vor voi să participe la această procesiune, vor străbate în sunetul clopotelor drumul până în fața Bisericii Științei (Universității). Aici în fața Cerului, ne vom împărtăși gândurile noastre pașnice, simțirile curate și dorințele noastre creștinești.

Vom căuta să reinolm în suflete respectul de altă dată a zilelor de Duminică și Sărbători. Vom arăta tuturor că au de muncă ne ferim, ei dimpotrivă: Vom să muncim din

răspuneri, dar să respectăm sărbătorile și să le petrecem creștinește.

Uniți într-o inimă și un gând vom arăta că înainte de orice, dorim să ni se respecte credința, limba și obiceiurile moștenite dela strămoși și să se păzească în întregime Duminicile și Sărbătorile.

Pentru a da procesiunii o înfățișare cât mai mărească și a face ca gândurile noastre să fie cât mai mult răspândite, rugăm pe toți cei de o credință cu noi să ia parte la această procesiune.

Veniți, păstori ai credinței și ridicăți sus fiacărui sfânta a cuvântului Evangheliei, ca să luminați pe credincioșii pe cari cu crucea în mână îi călăuziți.

Veniți, voi dascăli, răspânditori ai adevărului științei și arătați că înainte de a fi respectați de alții, trebuie să respectăm noi înșine ceia ce este al nostru.

Veniți, toți, în ale căror piepturi bate o inimă de Român, încălzită de sentimente creștinești, pentru a ne lumina și a începe cu pași siguri munca pentru ridicarea și întărirea neamului nostru.

Fie ca Sfânta Cuvioasa Paraschiva, ale cărei moaște cinstesc pământul Moldovei de aproape 300 de ani, să sprijinească cu rugăciunile sale silințele noastre creștinești!

Garda Conștiinței Naționale.

Misiunea Preotului și a învățătorului la sate și orașe

Acuma, când România s'a înțins hotarele de s'a cuprins — pot zice — întreg neamul ei, ca nici odată, astăzi misiunea Preotului și a învățătorului, nu poate fi mai mare și mai puternică în mijlocul poporului românesc unit.

Când am desrobit atâtea frați din lanțul a diferite popoare cu tendinți, cu hotărâri premeditate de a nimici neamul nostru, astăzi zic, datorită acestor doi apostoli, este ca să închege ca într'un mănunchi, legăturile cele mai strânse, de trup, de viață, de suflet, de neam și de țară, între toți fiii poporului frați care cu ajutorul celui prea înalt, iam văzut adunați la un loc, lipiți de frații lor din România ce era liberă de mult, și pe care îi aștepta cu atâtea drag.

Începe acum misiunea Preotului și a învățătorului ca în fiecare colț de pământ săi adune, se le arate, să le explice, să i învețe, ce însemnează dragostea de țară și frate, ce însemnează iubirea de neam și religie.

La ei îi nădejdea mai presus ca la ori cine ca să le conducă pașii spre o înfrățire desevărsită.

Ei vor cânta ca prin povești înțelepte, învățături, adunări, șezători, conferinți, sfaturi, cuvântări ținute în școală și biserică etc. se arate bine-facerile unirei mari a unui popor de neam și sânge, să le infiltreze dragostea aproapelui, iubirea de pământul strămoșesc și a marelui lui familie Românească.

Atâtea pretindem acum de la Preoți și învățători noștri.

I. S. Ionescu

INSEMNARI

EVREII CURTENIȚI

Ziarul „Bucovina” împărtășește publicului cuprinsul conferinței D-lui C. Argetoianu, membru al „Ligei Poporului”, ținută la „Asociația Evreilor Români”.

În chestia evreiască, D-l Argetoianu este de părere să se acorde cetățenia tuturor Evreilor aflați în România fără excepție și fără formalități. Și a asigurat pe auditori că antisemitismul nu se va naște dacă Evreii vor căuta să se contopească cu locuitorii băștinași, servind interesele patriei. D-sa declară apoi că rândurile „Ligei Poporului” sunt larg deschise cetățenilor de orice religie, și în consecință — face un calduros apel la unire.

Nu știm dacă această unire — fără asimilarea în contră căreia s'a pronunțat presa „minorită” cu ocazia comentării conferinței pomenite — ar conțeni și demobilizatului român — pe al cărui sprijin e bazată Liga Poporului — și mai ales fostului prizonier.

Reținem din interview-ul acordat de d. I. Inuleț, Ministrul Basarabiei, unui redactor dela ziarul „Isbânda”: „Am făcut și eu două revoluții... Prin urmare am dreptul să spun ceva folositor pentru mulți cari doresc să-și servească țara.

Din fosta mare Rusie numai acele neamuri s'au salvat în care era tare simțământul național. Drumul fericirii a fost nu drumul internaționalismului, ci drumul naționalismului.”

La întrunirea partidului conservator-naționalist, la care au luat parte delegați din toată țara, dl. Tache Ionescu a declarat că, la nevoie, partidul va primi numele de „democrat unionist”.

Zi-a însă sună: „Lupul păru-și schimbă „dar năravul ba”.

Dim. G.

VESTI

Din Ungaria roșie

Cheltuielile dictaturei sovietiste sunt evaluate la 15 miliarde și jumătate.

Din lecția dată lor de armata noastră au folosit ceva. Astfel Parchetul din Budapesta a hotărât să se urmărească comisarii bolșevici. Iar socialiștii Unguri au hotărât să elimineze din partid elementele bolșevice, și să nu adere la internaționala din Moscova.

Profesorii universitari din Budapesta, cari au făcut parte din regimul comunist, au fost destituiți din funcții, neavând voie să mai ocupe vreodată catedre la această universitate.

Unul măcar din ei s'ar putea închina de tovarășii lui Moscoviici ca să li arate rezultatele acestei „experiențe” sociologice.

Din Rusia sovietistă

Radiogramele din Varșovia anunță că în întreaga Rusie a izbucnit contra-revoluția. Pretutindeni s'au început progromuri contra Evreilor. În ziua de 10 Octombrie s'au executat la Moscova 25 înși.

Au semănat vânt și oulge furtună.

Dim. G.

Informațiuni

— Printr'un comunicat al Mare-lui Cartier General se atrage atențiunea tuturor comandamentelor militare că militarii activi inclusiv cei de rezervă, etc. cari sunt mobilizați își păstrează și în timpul unui concediu temporal caracterul strict militar și ca atare le este interzis cu desăvârșire propagande politice de orice natură.

— D-nii Profesori Iorga, Mrazec și Pompei au fost invitați de Guvernul Francez să țină cursuri la Sorbona.

— Consiliul Suprem a acordat Bulgariei prelungirea de 10 zile pentru a-și prezenta observațiunile la condițiile de pace. Așa fiind noul termen expiră la 24 Oct.

— Sir George Clark, delegatul Aliatilor la București, a fost ascultat într'o ședință a Consiliului Suprem. A vorbit de necesitatea evacuarii Budapestei de către armata română, dar și-a exprimat teama că în chipul acestei ordinea în capitala maghiară va fi iarăși periclitată.

— Ziaristul Hefter — cunoscut Ieșenilor din articolele ziarului „Arena” a fost condamnat de Curtea Marțială la 5 ani reclusiune.

O parte din presă — • știți care — îi ia apărarea.

— Dintre punctele de program ale noului partid „muncitor democrat” din Basarabia, cităm pe cel original: Obligatorietatea serviciului militar, la partea auxiliară, pentru femei.

— În America apar 4 gazete românești.

— În Suedia, guvernul a propus scurtarea serviciului militar la 120 zile.

— Preoții și învățătorii bucovineni au fost invitați de ministrul Cultelor și Instrucțiunii din București să culengă melodii și coruri, în vederea formării unui repertoriu coral.

— La Berlin, s'a scos în vânzare statuia de lemn a lui Hindenburg.

— Partidul țărănesc și muncitor, în sfatul delegaților județeni, a hotărât să ducă luptă în alegeri alături de partidul naționalist democrat, și s'a declarat solidar cu partidul național Român din Transilvania și cu partidul țărănesc din Basarabia.

— Oricărei intervenții ar fi datorită hotărârea de a nu se mai reprezenta „Pisica pe orez” pe scena Teatrului Național, așa cum se anunțase la început, noi nu avem decât să fim mulțumiți, cu atât mai mult cu cât în acelaș sens făcusem pregătiri de protestare.

— D. IORGA LA SORBONA. — D. N. Iorga, profesor universitar va părăsi țara în cursul săptămânii viitoare pentru a merge la Paris. Se știe că d. Iorga a fost solicitat să țină la Paris un ciclu de conferințe la Sorbona, cu caracter politic și istoric.

DE VANZARE

Un imobil din strada Nicolă No. 24 compus din 3 camere, 1 salon mare, 2 colidoare, pivniță, magazie, singur în curte instalație lumină-electrică. A se adresa la „Tipografia Națională” la d. M. M. Bogdan Iași.